
ROŽEŇ

Zpravodaj farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovicích

2 / 2021

Milí bratři a sestry, řečkovičtí farníci!

Přeji vám krásné prožití Velikonočních svátků, svátků našeho vykoupení a naší naděje. Ježíš je vzkříšen, žije! Chce, abychom také my žili s Ním.

Při svých studiích v Římě jsme občas chodili na výlety s kamarádem Josefem Prokešem. Byly povedené. Když jsme se vrátili a radost výletu ještě nějak doznívala, tak Josef vždycky s úsměvem říkal: „Bylo to připravené...“. Při liturgii Květné neděle jsme letos četli z evangelia sv. Marka. Také tam mně padly do oka dva úryvky, které popisují něco, co od Pána bylo připravené. První je o oslovi a druhý je o večeřadle:

„...poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte!“ (Mk 11, 1-2)...„Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ Poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: ‚Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?‘ A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!“ Učedníci šli, a když přišli do města, našli všecko, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka. Večer přišel Ježíš s Dvanácti.“ (Mk 14, 12-17)

Pán měl tyto věci připravené, učedníci je jakoby jen objevili. Také vzkříšení měl Pán připravené a má ho také připravené pro nás. Má pro nás připravenou spoustu dalších dobrých věcí. Jen je objevit a zažívat již teď...

Váš otec Jan

Milí čtenáři Rožně,

už dřív jsem našel článek na téma smíření a odpuštění, které je s velikonoce velmi spjata. Kristovo dílo je dílem vyplývajícím z jeho jména. Jméno Ježíš znamená, že Bůh zachraňuje. To se ve Starém zákoně především ukazuje na vyvedení z Egypta a jakoukoli záchranou před nepřáteli. Když v Matoušově evangeliu čteme o narození Krista, Josefovi je ve snu řečeno: „...Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ Mt 1,23. Tento evangelista tedy vykládá Ježíšovo jméno jako jméno vysvoboditele a vysvobození se týká hříchů. To, co ve Starém zákoně bylo obecnější, se v Novém zákoně vztahuje především na hřích. Celý smysl Ježíšova díla a jeho vtělení, utrpení, smrti a vzkříšení je v odpuštění našich hříchů. Velikonoce souvisí se křtem a obnovujeme křestní slib, jsme pokropeni vodou na připomenutí vlastního křtu. Církev také v této době klade důraz na přijetí Eucharistie alespoň jednou za rok. Je to tedy doba, ve které máme přijmout Kristovo tělo, i kdybychom je během roku z nějakých důvodů nepřijímali. A velikonoční doba trvá docela dlouho, tedy až do slavnosti Seslání Ducha svatého, které se letos bude slavit 23. května.

Z následujícího příběhu (*najdete jej na straně 6*) také vyplývá význam písně a liturgické hudby. V té jsme právě v současné době omezeni kvůli hygienickým nařízením. Na druhé straně se můžeme poslechem učit hudbu zpívanou varhaníky či předzpěváky a třeba se takto naučit i nové zpěvy. Často sestává liturgický zpěv z antifon a žalmů, které vyjadřují tajemství daného dne. A doufejme, že brzy se bude moci náš zpěv a hudba opět rozeznít.

Požehnané slavení velikonoce a celé této radostné doby vám přeje

Jindřich Kotvrda

Život ve farnosti

Uvedené časy a termíny konání bohoslužeb a dalších akcí se mohou změnit podle momentální situace! Sledujte proto aktuální informace na internetu a ve vývěskách.

- 5. 4. Pondělí velikonoční**
mše sv. v 7.15 a v 9.00 hod.
- 11. 4. Neděle Božího milosrdenství**
Při mši sv. v 8.30 se bude udílet svátost nemocných.
- 13. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně**
mše sv. v 7.00 a v 18.00 hod.
- 22. 5. Vigilie Seslání Ducha svatého**
mše sv. ve 20 hod.
- 23. 5. Slavnost Seslání Ducha svatého**
- 28. 5. Noc kostelů 2021**
mše sv. v 18 hod.
- 30. 5. Slavnost Nejsvětější Trojice
První svaté přijímání dětí**
při mši svaté v 10.00 hod.
- 6. 6. Slavnost Těla a Krve Páně**
mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod. s průvodem
- 11. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
mše sv. v 18.00 hod.
- 24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
mše sv. v 7.00 hod.

* * * * *

Mše svaté za nemocné

11. dubna (v 8:30), 14. května, 4. června.

Mše svaté za zemřelé

24. dubna, 29. května, 26. června.

Mše svaté na úmysly dárců

26. dubna, 10. května, 19. června.

Májové pobožnosti

- budou bývat po večerních mších sv.

Svatodušní nověna

Devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha svatého začne ve čtvrtek 13. 5., vždy po mši svaté. Zakončení bude v pátek 21. 5.

Poutí farnosti

Jarní poutí farnosti se uskuteční 1. května formou pěší pouti na Vranov. Půjde se přes Lelekovice a projdeme sedmiradostnou cestu Panny Marie. Budeme prosit o nápravu důsledků pandemie koronaviru. Podrobnosti budou sděleny v ohláškách.

Konec školního roku

Poslední mše svatá zaměřená na děti bude ve středu 23. června. Po mši bude na farní zahradě táborák pro děti a rodiny.

* * * * *

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 8. 4., 13. 5. a 10. 6. po mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 15. 4., 20. 5. a 17. 6. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu ve 20 hodin, 17.4., 15.5., 19.6.

Večery chval

- v sobotu ve 20 hodin, 1.5., 5.6.

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- vždy v neděli od 18:30 nebo po večerní mši svaté v kostele.

* * * * *

Zveme na tábor rodin

Zveme vás na tradiční 17. tábor pro rodiny s dětmi na skautském tábořišti v Uhřínově u Velkého Meziříčí ve dnech 7. 8. - 14. 8. 2021. K dispozici jsou stany s podsadou a matracemi, teplý spacák je nutný. Pitná voda ze studny, vaření společné, kuchyňka a jídelna v dřevěném srubu,

umývání v přírodě, i teplá polní sprcha, WC suché dřevěné. Cena - pouze za stravu a Vaši občasnou službu v kuchyni, při které se vystřídáme. Chystáme si i program a hry pro děti. Běhání na louce, v lese a v potoce, večery u ohně s kytarou v teepee, noci pod hvězdami. Možnost vzít sebou kola na vyjížďky do okolí.

Přihlášky co nejdříve (a další informace):
Míla Bořecká, tel. 737 160 327, e-mail: milaborecka@gmail.com

Inspirující odkaz

Tentokrát neposílám text, který bych sama sesmolila, ale odkaz na krátké zamyšlení, které napsal o. Vojtěch Kodet. Na svých stránkách nabízí všechny příspěvky k dalšímu šíření, takže nemusíme řešit autorské svolení. :) Téma koronaviru je stále aktuální, bohužel. Třeba toto "desatero" někoho inspiruje k novému pohledu.

<https://vojtechkodet.cz/temata/duchovni-zivot/desatero-v-dobe-koronaviru>

Jana Levičková

Hudba pro povzbuzení

Hudba je Boží dar, který má léčebnou sílu. Dokáže zlepšit náladu, povzbudit nebo pomoci zvládnout samotu, stres a splín. V této nelehké době je to něco, co v nějaké míře potřebujeme asi všichni.

A asi všichni máme nějakou hudbu, kterou si v okamžicích, kdy potřebujeme pohladit po duši, pouštíme. Co kdybychom se o ni navzájem podělili?

Na farním YouTube kanálu jsme založili playlist, kde bychom tuto hudbu mohli navzájem sdílet. K tomu stačí jediné: najděte tyto vaše srdeční záležitosti, kterými byste chtěli potěšit i ostatní, na YouTube a na e-mail prejman@seznam.cz mi na ně pošlete odkaz.

Za sebe vkládám rockovou Feel Invincible a jemnější Stars od kapely Skillet. Ta první je o tom, že každý, komu kryje záda Bůh, se může cítit neporazitelný v každé situaci, kterou si pro něj život přichystá, a v té druhé se zpívá o tom, že Bůh při nás stojí i v těžkých chvílích, takže není čeho se bát.

Tak příjemný a užitečný poslech.

Pavel Rejman

Připomínka výročí

Letos oslaví 25 let v kněžské službě náš bývalý farář o. Jan Pacner. Po odchodu z naší farnosti sloužil 13 let jako vojenský kaplan i ve vojenských misích v zahraničí. Nyní má opět svou farnost a slouží v brněnském kostele sv. Jakuba.

Stejně tak slaví 25 let v kněžské službě i jeho bratr o. Stanislav Pacner.

J.Š.

Svítání

Hrob je prázdný. Svítá.

*Nad smrtí Drahého srdce bolí,
nad Jeho ztrátou se žalem zmitá.*

*Šero promluvit nedovolí,
člověku zůstává Pravda skrytá.*

*Budoucnost lidstva vstala z červánků,
život věčný tu povstal z utrpení.*

*Pán, co zjevuje se ve vánku,
to ráno navždy tmu ve světlo mění.*

*Díky, že můžeme oslavovat.
Rozbřesk, prázdný Hrob, i Krve znamení.*

*Dovol nám, Pane, abychom jednou
zažili naše Ráno s Tebou!*

Dovol nám, Pane, prožít Tvé svítání...

M. Kalová

Poděkování

Chtěla bych prosím velmi poděkovat "dobrému poslíčkovi", který mi dodal do schránky na Ječné ulici poslední číslo Rožně. Nevěděla jsem, zda otec Jan již odjel a tak jsem si vše přečetla až nyní...a několikrát. Moc mne to potěšilo a již nyní se těším na další číslo. Zdraví a Boží požehnání přeje

G. Perglová

Z farní knihovny

Když si přečtu pěknou knihu, mám pocit, že by ji měli znát všichni. U *Ježíše vnitřního učitele* od Laurence Freemana to odnesly Vánoce čtyř přátel a vy skrze knihovnu a tento článkuček v Rožni.

Jak tak stárnu, tak se mi současnost čím dál více propojuje s minulostí skrze vzpomínky. Tak se mi při čtení vybavily debaty o křesťanství a buddhismu, které jsme kdysi vedli s přáteli u piva, a já při svých bídných znalostech tvrdil, že nirvána je prázdnota. Ale teprve prázdnotu mohu něčím naplnit... Jak vyprázdnit svou mysl, jak a čím ji naplnit, to je stěžejní téma celé knihy.

Častokrát přemýšlím, zda je život s Bohem lehčí, či těžší. Někdy je to tak, někdy onak. Zde jsem našel jednu větu, která lapidárně na tuto otázku odpovídá: *Nebude to snadný život, ale bude stát za to.*

Během četby přišla zpráva, že zemřel Sváta Karásek. Na jeho píseň *Návštěva v pekle* jsem si zase vzpomněl při čtení o dvou principech, mezi kterými můžeme v životě volit. Jedním je mechanický zákon karmy, kdy se nic v životě neděje bezdůvodně a po každé vině následuje trest, a druhým je bláznovská zvěst Ježíšovy sebeobětující se lásky, která popírá zákon akce a reakce. Proto za našimi hříchy ne-

následuje trest, ale Boží odpuštění. To je vyjádřeno Kristovým sestoupením do pekel a stržením jeho závor, jak stojí v Karáskově písni, která dále pokračuje dialogem mezi oběma principy:

Vstoupil jsem do pekel nejhlubších
Vyhlásil jsem v místech nejtvrdějších
Dost skřípění zubů, dost duší smažení
Staré viny nemaj váhu, všichni maj bejt
blažení

Zapomeňte se mnou na svou starou vinu
Vyhlášu v pekle všeobecnou aminu

Mistře, já jsem trochu našťvaný
Jak je to tady všechno srovnaný
Vždyť jeden za pravdu trpěl, věděl proč a
zač
A druhý po ní šlapal, ve svých dnech byl
jenom sráč.

Kdo hledá, najde a vejde v radost mou
Kdo se dá marnosti, zůstane před branou
A kdo z vás už našel, kdo staré opouští
Ať netížež ho viny, kterých se denně do-
pouští

Nám tedy zbývá jen hledat a nalézat. Někdo dřív, někdo později a někdo až úplně nakonec najde na dně poháru svého žití jeden denár. Laurence Freeman to ve své knize opíše jako protržení zdi našeho ega. My ještě můžeme nabídnout od Sváti Karáská knihu rozhovorů *Víno Tvé výborné, Kázání pro neznabohy a Boží troubu.*

Honza Votava

Gustovo okénko

Tak nám ta covidová potvůrka jen pomalu ustupuje a my se musíme pořád počítat jak ovečky... Musím se přiznat, že jsem měl obavy z toho, že by se nám to v kos-

tele mohlo virově rozšířit a jen s těžkým srdcem někdy sleduji, jak třeba rozestupy nejsou podle mého Gusta. Ale nejvíce mne zaráží, že pro některé z nás je tak těžké přijmout Pána Ježíše do rukou, když jsme k tomu přímo vyzváni o. biskupem. Nevím, zdali jsou ruce čistější než ústa, dokonce si netroufám odhadovat, kolik apoštolů vyzvalo při Poslední večeři Ježíše, aby jim chléb vkládal přímo do úst. Jedno je však jisté: Pán se nemusel bát, že

by na jeho ruku ulpěla slina obohacená covidovým virem. Na otázku: Kdo je tvůj bratr?, si můžeme v těchto dnech odpovědět: Také ten, kterého cítím jako ohroženého.

A.D.

Nebeský dar

Krátce po začátku století, Japonsko napadlo, porobilo a obsadilo Koreu. Japonsko bylo jejich zvláště bezohledným porobitelem. Ovládli Korejce brutalitou, která přemohla i nejsilnější žaludky. Jejich zločiny proti ženám a dětem byly nelidské. Mnoho Korejců žije dnes s fyzickými i emočními jizvami z Japonské okupace. Skupinou vyčleněnou k soustředěnému útlaku byli křesťané. Když Japonská armáda přemohla Koreu, jednou z prvních věcí, kterou udělali, bylo uzavření evangelikálních kostelů a vypovězení většiny zahraničních misionářů. Vždy mne fascinovalo, jak se málo lidí poučí z historie. Národy porobitelů měly vždy pocit, že umlčení církví umlčí křesťanství. Nefungovalo to ani v Římě, kde byla církev ustanovena, a nefungovalo to od té doby nikde. A přece si Japonci mysleli, že zaznamenají úspěch. Porobitelé začali odmítáním povolení církvím se setkávat, a vězněním mnohých klíčových mluvčích křesťanů. Útlak se zintenzívnil, když Japonská vojska zvýšila svoji přítomnost v jižním Pacifiku. Země „Vycházejícího slunce“ rozšířila svůj vliv skrze vládu divoké brutality. Srdce utlačovaných zaplavila úzkost – a v jejich duších zažehla hlubokou nenávisť. Jeden pastor opakovaně u místní policie žádal policejního šéfa o povolení k bohoslužebnému shromáždění. Jeho obtěžování nakonec došlo sluchu a policejní šéf nabídl otevření jeho kostela... na jedno shromáždění. Slovo se rychle rozšířilo od úst k ústům. Oddaní křesťané hladovějící po příležitosti k neomezované bohoslužbě rychle vytvořili plány. Dlouho před svítáním v onu slíbenou neděli přišly korejské rodiny z širokého okolí do kostela. Prošli kolem zírajících očí svých japonských vězňů, ale nic jim neukradlo jejich radost. Když za sebou zavřeli dveře, nechali venku také svoje starosti o vězňe a uvnitř uzavřeli planoucího ducha dychtivého oslavovat svého Pána. Korejská církev měla vždy pověst církve zpěvné. Jejich hlasy nemohly být uvězněny uvnitř malé dřevěné svatyně. Píseň za písní zněla skrze otevřená okna do jasného nedělního rána. Hrstce sedláků poslouchajících poblíže se poslední dvě písně, které toto shromáždění zpívalo, zdály opožděné v čase. Během sloky „*Blíž k Tobě, Bože můj*“ venku čekající důstojník japonské policie vydal rozkazy. Lidé vzadu kostela je mohli slyšet, když barikádovali dveře. Než ucitili kouř, nikdo ovšem nevěděl, že je kostel poléván petrolejem. Vysušená dřevěná kostra malého kostela vzplála rychle. Kouř zaplňoval kostru kos-

tela, zatímco jazyky ohně začaly olizovat základní desku na vnitřních zdech. Hned přišel rychlý pohyb směrem k oknům. Momentální naděje se však proměnila v hrůzu, když muži vylézající z oken padali zpět dovnitř --- jejich těla rozervaná sprškou kulek. Dobrý pastor věděl, že tohle je konec. S klidem vycházejícím z důvěry vedl svoje shromáždění do hymnu, jehož slova posloužila jako důstojné rozloučení se zemí a laskavý pozdrav nebi. Prvních pár slov obsahovalo veškeré pohnutky, které vystrašení účastníci bohoslužeb potřebovali. S kouřem pálícím v očích se okamžitě připojili jako jeden, aby vyzpívali svoji naději a zanechali svůj odkaz. Jejich píseň se stala serenádou ustrašeným a bezmocným svědkům venku. Jejich píseň hýbala srdcem krutých mužů dohlížejících na toto ohnivě vraždění nevinných.

*Hle! Copak můj Spasitel nekrvácel?
A cožpak můj vládce nezemřel?
Cožpak by oddal svoji posvátnou hlavu
takovému ubožákovi, jakým jsem já?*

Právě před zhroutilím střechy zpívali poslední verš, a jejich slova se stala věčným svědectvím jejich víry.

*Kapky zármutku však nikdy neodplatí
dluh lásky, který mám
dluh lásky, kterou dlužím:
Zde, Pane, rozdávám sám sebe
To je vše, co mohu udělat!
U kříže, u kříže
Kde jsem poprvé spatřil světlo,
a břemeno se z mého srdce odvalilo ...
Tam jsem vírou dostal zrak,
A nyní jsem šťastný celý den.*

Proudy hudby a dětského nářku se ztrácely ve hřmění plamenů. Prvky, které kdysi tvořily kosti a maso, se mísily s kouřem a ztrácely se ve vzduchu. Těla, která kdysi hostila život, se mísila s ohořelými sutinami budovy, která kdysi hostila církev. Avšak duše odcházející ve zpěvu dokončovaly svůj chór v Božím trůnním sále. Odklizení zuhelnatělých zbytků bylo snadným dílem. Vymazání nenávisti bylo však záležitostí na desetiletí. Pro některé příbuzné obětí bylo toto krveprolití příliš moc. Zlo kleslo do nové prohlubně, a zdálo se, že neexistuje způsob jak zastavit jejich odpor vůči Japoncům.

V následujících desetiletích se tato hořkost předávala nové generaci. Japonci, přestože byli poraženi, zůstávali nenáviděným nepřitelem. Památník Korejců vybudovaný na místě požáru nejen připomínal lidi, kteří zemřeli, ale také stál jako tichá připomínka jejich bolesti...

Niterný klid? Jak může existovat spolu s hořkostí hlubokou jako morek v kostech? Jistě, utrpení je součástí života. Lidé zraňují druhé lidi. Každý z nás to někdy zakusil. Možná jsi to cítil, že když jsi přišel domů a zjistil/a jsi, že tvůj manžel tě opustil, nebo kdy byla tvoje pověst zničena sérií dobře načasovaných lží, nebo když společník nechal vykrváct vaši společnost. Zabíjí tě to uvnitř. Hořkost zacvakne přes tvou duši jako železné okovy.

Korejci, pro které bylo příliš těžké odpouštět, se nemohli radovat z „...pokoje překračujícího každé poznání. (Fil 4,1)“ Jejich radost dusila nenávist.

Naděje přišla až v roce 1972. Skupina japonských pastorů cestovala po Koreji a dostali se k památníku. Když si přečetli detaily tragédie a jména duchovních bratří a sester, kteří zahynuli, byli zaplaveni hanbou. Jejich země hřešila, a přestože nikdo z nich se na tom osobně nepodílel (někteří ještě v době tragédie ani nebyli na světě), stejně cítili národní vinu, která se nedala omluvit. Vrátili se do Japonska a zavázali se k nápravě škody. Hned se vylila láska od jejich věřících přátel. Vybrali deset miliónů jenů (25 tisíc dolarů). Peníze byly příslušnými cestami předány a na místě tragédie byl postaven nádherný bílý kostel. Když se konala bohoslužba zasvěcení této nové budovy, delegace z Japonska se připojila k příbuzným a významným hostům.

Přestože byla jejich štedrost přijata a jejich pokusy o vytváření pokoje oceněny, vzpomínky stále existovaly. Nenávist uchovává bolest. Ponechává rány otevřené a zranění čerstvá. Zahořklost Korejců hnisala po desetiletí. Přestože bratři v Kristu, tito Japonci byli potomky bezohledného nepřítele. Byly vysloveny proslovy, připomenuty detaily tragédie, uctěna jména drahých zemřelých. Nastal čas pomalu ukončit bohoslužbu. Kdosi, kdo měl na starosti průběh, si myslel, že by ji bylo vhodné zakončit týmiž dvěma písněmi, které se zpívaly, když kostel hořel. Zpěvák zanotoval píseň „*Blíž k Tobě, Bože můj.*“ Pak, když se hlasy smísily ve známé melodii, se ale stalo cosi pozoruhodného... Když se vzpomínky na minulost smísily s pravdou písně, začal se odpor rozpouštět. Inspirace, která dodávala naději ubohému sboru návštěvníků kostela v minulé generaci, dodávala naději znovu. Vedoucí zpěvák uzavřel bohoslužbu hymnem „*At the Cross (U kříže)*“ Obvykle stoučtí Japonci už se nemohli ovládnout. Slzy během písně tryskaly z hloubi nitra a začaly plnit jejich oči. Obraceli se ke svým korejským duchovním příbuzným a prosili je o odpuštění. Střežená, ztvrdlá srdce Korejců se nepoddávala rychle. Avšak láska japonských věřících – nezastrašená desetiletími nenávisti – pronikla do korejských emocí.

U kříže, u kříže

Kde jsem poprvé spatřil světlo,

a břemeno se z mého srdce odvalilo ...

Jeden Korejec se obrátil k japonskému bratru. Pak další. A pak se stavidla držící vlnu emoce uvolnily. Korejci se setkávali uprostřed se svými novými japonskými přáteli. Drželi jeden druhého a plakali. Japonské slzy pokání a Korejské slzy odpuštění se smísily, aby vykoupaly místo staré noční múry. Nebe poslalo dar smíření do malého bílého kostela v Koreji.

Tim Kimmel, Little house on the Freeway, p. 56-61 přel. J.K.

Děkujeme těm, kteří přispěli do tohoto čísla zpravodaje. Všem čtenářům přejeme požehnané Velikonoce prozářené radostí ze Zmrtvýchvstání a vírou ve věčný život s Kristem. Uzávěrka příštího čísla je 18. 6., těšíme se na Vaše příspěvky.

Vaše redakce

Naším dětem

Milé děti,

tady je 10 důvodů, proč “covidové” Velikonoce nejsou až tak špatné...

1. Bolavé nohy ze stání v přelidněném vydýchaném kostele při obřadech svatého týdne nikomu jistě chybět nebudou.
2. Hospodyňky jistě ocení, že ušetří na vajíčkách.
3. Kluci si naopak můžou oddechnout, že nemusí v paměti lovit pletení pomlázky, protože bez výčitek mohou použít loňský či předloňský model.
4. A tatínci si zase mohou oddechnout, že nemusí v paměti lovit pletení pomlázky a rozčilovat se s tím jejich klukem, který si to zase nepamatuje.
5. Maminky mohou bezstarostně odložit jarní úklid na neurčito, protože oslavy a návštěvy zatím nehrozí.
6. Všechny holky jistě ocení, že budou mít jednu zadek a nohy bez modřin...
7. ...a poslouchat 50x dokola “Hody hody” jim taky nejspíš chybět nebude.
8. Kluci si pro jednu na velikonoční pondělí přispí a nikdo jim nebude vyčítat, že po obědě už se nechodí...
9. ...a vyhnou se týdennímu nonstop jedení vajíčkové pomazánky...
10. ...a čokoládová vajíčka si koupí každý, včetně holek, sám, takže budou všichni spokojeni.

Zažíváme už druhé Velikonoce, které nejsou úplně podle našich představ. To by nám ale nemělo pokazit náladu. Vždycky se dá na situaci najít i něco dobrého. A pokud neoceníte ani jeden z deseti bodů nahoře, pořád je tu ten Velikonoční zázrak... že Ježíš za nás obětoval svůj život, zemřel a vstal z mrtvých. A tak má každý z nás připravené místo v Jeho Nebeském království. A to stojí za radost a dobrou náladu i v téhle době, že?

V postní době jsme se společně snažili postavit po vzoru sv. Josefa dřevěný dům. Jak si můžete v kostele všimnout, stavba ani zdaleka není u konce! Jak je to možné? Naše snahy být lepší přece taky neskončí Velikonoce, budeme v něm pokračovat i dál... Proto i naše stavba prozatím zůstává rozestavěná. Všem moc díky za účast.

Přeji vám všem radostné a požehnané Velikonoce.

Terka

Tanzanie 2021

Zpráva z letošní misijní cesty o. Jana – dokončení z minulého čísla.

Sobota 13.2. a závěr cesty:

Dnešní den byl ve znamení dokončovacích prací. Ráno jsme stávali dříve než obvykle a po ranní kávě jsme hned začali s prací. Čekalo nás dokončování zplechování střechy. Holky poklízely odřezky dřev, rozšroubovávaly bednění apod. Petr měl dokončit pár závěrečných drobností na traktoru. Jeden z nejsentimentálnějších momentů pro holky bylo balení šlauchváhy, kterou tady ale necháváme. Stavební inženýr, který tu byl jeden den navštívit o. Norberta kvůli dalším pracím, které se tu chystají, totiž říkal, že je to výborná a užitečná věc, a že ji tady využijí. Tomovi se odpoledne neudělalo dobře. Šlo o častou záležitost, se kterou se tady každoročně setkáváme. Dostal úpal.

K večeru se ukázalo, že nestihneme úplně dokončit pokrytí střechy plechem. Navrhli jsme proto o. Norbertovi, ať ji dokončí místní klempíři. Stejně jsou v tom zběhlejší, a ještě si budou moci něco vydělat. Norbert s tímto návrhem souhlasil a my jsme se mohli ještě jít podívat na čerpadlo ve vrtu, které potřebovalo poladit. Zjistili jsme, že je zřejmě špatné relé, které ho má ovládat, tak jsme ho vzali domů na opravu nebo výměnu. Holky zaběhly odpoledne koupit na trh lano, protože jsme chtěli ještě zbudovat volejbalové hřiště, na které jsme dovezli síť a míč. Nakonec z toho sešlo, protože půda, kde mělo být hřiště, byla velice písčitá a nemohli jsme se s tím v místních podmínkách a s nářadím, které tu máme k dispozici, popasovat.

Po skončení těchto prací následovala slavnostní večeře se všemi, kteří se kolem fary pohybují. Přišly řádové sestry, kuchařky Vale a Maria a učitel, který na faře bydlí. Každý měl po večeři pronést nějakou řeč. O. Norbert říkal, že letos je významné jubileum, kdy před sto lety přišli první křesťanští misionáři, a že je tedy ve farnosti čekají oslavy tohoto jubilea. Velice jsme se pobavili, když o. Norbert vyzval kuchařky, aby něco řekly. Dlouho se mu nedařilo je přemluvit. Komentoval to slovy: „To je zajímavé, vždycky máte ke všemu tolik řečí, a teď nic nechcete říkat.“ Ale nakonec řekly své i kuchařky a my jsme se mohli chystat na odjezd vlaku. Ten zde jezdí pouze dvakrát týdně. Měl jet ve 4 hodiny v noci z Mlimby. Z Mpangy jsme tedy měli odjíždět asi ve dvě hodiny v noci. Odjezd se podařil, na nádraží jsme dojeli o půl čtvrté, a nakonec jsme tam čekali do tři čtvrté na osm. Holky, které byly v Africe poprvé, nedovedly pochopit, že neplatí jízdní řády a jak je možné, že se tak dlouho čeká, než přijede vlak. Přitom o. Norbert na otázku, kdy jede vlak, odpověděl naprosto přesně po africku: „V neděli.“ Celou neděli jsme proseděli ve vlaku, večer jsme prožili mši svatou v centru Msimbazi v Dar Es Salaamu a po odpočinku jsme v pondělí mohli vyrazit na dvoudenní rekonvalescenci na Zanzibar. Děkujeme za veškerou vaši podporu, finanční i modlitební.

Čtvrtek 18. 2.:

Dorazili jsme šťastně domů.

Tomáš, Petr, Martina, Lenka, Eliška a o. Jan

Pořad bohoslužeb do konce června

5.4. Po	Pondělí velikonoční	7.15 za zemřelou Naděždu Rackovou 9.00 za dar zdraví a síly a dary Ducha Svatého
7.4. St		18.00 na úmysl dárce
8.4. Čt		7.00 za Rostislavu Linhartovou
9.4. Pá		18.00 na úmysl dárce na poděkování za 80 let života
10.4. So		7.00 na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
11.4. Ne	2. velikonoční, neděle Božího milosrdenství	7.15 za farní společenství 8.30 za nemocné a ty, kteří přijmou svátost pomazání nemocných 10.00 za zemřelého Jana Uhra
12.4. Po		18.00 na poděkování s prosbou o víru, zdraví a dary Ducha sv. pro rodinu syna Martina
14.4. St		18.00 za zemřelého Štěpána Zdražila a živou a zemřelou rodinu
15.4. Čt		7.00 za seniory naší farnosti
16.4. Pá		18.00 za zemřelé rodiče z obou stran a P. Ivana Pešu na úmysl dárce
17.4. So		7.00 za živou a zemřelou rodinu Votavovu a Manovu
18.4. Ne	3. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za zemřelé rodiče a prarodiče, zemřelé rodiny z obou stran a na poděkování k výročí svatby 10.00 na poděkování s prosbou o dary Ducha Svatého
19.4. Po		18.00 za dar víry pro hledající
21.4. St		18.00 za dar víry a za zdraví a vhodné zaměstnání pro syna a živou rodinu
22.4. Čt		7.00 za zachování manželství jednoho muže a jedné ženy
23.4. Pá	sv. Vojtěch	18.00 za dar života a za rodiny Zednickovou a Dlabáčkovu za zemřelou Boženu Čechovou a živou rodinu
24.4. So	sv. Jiří	7.00 za zemřelé
25.4. Ne	4. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého 10.00 za zemřelé rodiče Voříškovy a živou rodinu
26.4. Po		18.00 na úmysly dárců
28.4. St		18.00 na úmysl dárce
29.4. Čt		7.00 za zemřelého Josefa Sochu
30.4. Pá		18.00 za živou a zemřelou rodinu Kovářovu, Schwarzovou, Štěpánkovu a Chlupovu na úmysl dárce
1.5. So	sv. Josef, dělník	7.00 za zemřelou kamarádku Martu a celou její rodinu
2.5. Ne	5. velikonoční	7.15 za živou a zemřelou rodinu 8.30 za farní společenství 10.00 za zemřelého manžela Vladislava Kolařika a živou a zemřelou rodinu
3.5. Po		18.00 za rodinu Havlíkovu
5.5. St		18.00 <i>volný úmysl</i>
6.5. Čt		7.00 za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7.5. Pá		18.00 za živou a zemřelou rodinu Farářovu a Olšákovu za živou a zemřelou rodinu Součkovu
8.5. So	P. Maria, Prostřednice všech milostí	7.00 za varhaníky naší farnosti
9.5. Ne	6. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 na poděkování za dar života 10.00 na poděkování
10.5. Po		18.00 na úmysly dárců
12.5. St		18.00 za ministranty naší farnosti
13.5. Čt	Slavnost Nanebevstoupení Páně	7.00 za akolyty naší farnosti 18.00 <i>volný úmysl</i>
14.5. Pá	sv. Matěj	18.00 na úmysl dárce za nemocné
15.5. So		7.00 za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu
16.5. Ne	7. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za zemřelého manžela, syna a celou živou rodinu

16.5.	Ne	10.00	za maminky, za požehnání pro miminko a na poděkování za 11 let života
17.5.	Po	18.00	za zemřelou Ladislavu Formánkovou
19.5.	St	18.00	na smír za náboženský fanatismus a jeho oběti
20.5.	Čt	7.00	za seniory naší farnosti
21.5.	Pá	18.00	za dary Ducha Svatého a Boží vedení při zkouškách za zemřelého manžela a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
22.5.	So	7.00	<i>volný úmysl</i>
	Vigilie	20.00	na poděkování
23.5.	Ne	7.15	na poděkování za dar víry
	Slavnost Seslání Ducha svatého	8.30	za farní společenství
		10.00	Na poděkování pánu Bohu s prosbou o další ochranu
24.5.	Po	18.00	na úmysl dárce
26.5.	St	18.00	<i>volný úmysl</i>
27.5.	Čt	7.00	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
28.5.	Pá	18.00	na poděkování za dar života za zemř. bratra a za rodinu Kazdovu, Tomáškovu a Buchtovu
29.5.	So	7.00	za zemřelé
30.5.	Ne	7.15	na poděkování za celou rodinu
	Slavnost Nejsvětější Trojice	8.30	<i>volný úmysl</i>
		10.00	za děti, které přistoupí k prvnímu sv. přijímání a jejich rodiny
31.5.	Po	18.00	za zemřelé rodiče Sisrovy a živou rodinu
2.6.	St	18.00	za zemřelého manžela a živou rodinu
3.6.	Čt	7.00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4.6.	Pá	18.00	za zemřelou rodinu Annu a Blažeje Veselých a živou rodinu za nemocné
5.6.	So	7.00	<i>volný úmysl</i>
6.6.	Ne	7.15	za zemřelého manžela Vlastimila a živou rodinu
	Slavnost Těla a Krve Páně	8.30	za zemřelého manžela, bratra a dvoje rodiče
		10.00	za farní společenství
7.6.	Po	18.00	za živou a zemřelou rodinu
9.6.	St	18.00	za živou a zemřelou rodinu Vlčkovu
10.6.	Čt	7.00	za dar víry, zdraví a dary Ducha svatého pro syna Jakuba
11.6.	Pá	18.00	za rodiče Pohankovy za katechetky naší farnosti
12.6.	So	7.00	<i>volný úmysl</i>
13.6.	Ne	7.15	<i>volný úmysl</i>
	11. v mezidobí	8.30	za farní společenství
		10.00	za živé a zemřelé obyvatele Ořešina
14.6.	Po	18.00	za zemřelého Jakuba Procházku a živou rodinu
16.6.	St	18.00	na úmysl dárce
17.6.	Čt	7.00	za seniory naší farnosti
18.6.	Pá	18.00	<i>volný úmysl</i>
			<i>volný úmysl</i>
19.6.	So	7.00	na úmysly dárců
20.6.	Ne	7.15	na poděkování
	12. v mezidobí	8.30	za dar víry a zdraví pro bratra a vnučky
		10.00	za farní společenství
21.6.	Po	18.00	<i>volný úmysl</i>
23.6.	St	18.00	na poděkování za dar života
24.6.	Čt	7.00	za nemocného bratra
25.6.	Pá	18.00	za živou a zemřelou rodinu na úmysl dárce
26.6.	So	7.00	za zemřelé
27.6.	Ne	7.15	za farní společenství
	13. v mezidobí	8.30	<i>volný úmysl</i>
		10.00	<i>volný úmysl</i>
28.6.	Po	18.00	na poděkování za dar života
30.6.	St	18.00	<i>volný úmysl</i>